

วิธีดำเนินการวิจัยและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กำหนดขอบ เขตของนิยสารการคนที่จะศึกษา
2. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง ประชากร
3. สร้าง เครื่องมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม
4. เก็บรวบรวมแบบสอบถาม
5. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้

โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในสาขาสังคมศาสตร์

1. กำหนดขอบ เขตของนิยสารการคนที่จะศึกษา

นิยสารการคนที่จะศึกษา ได้แก่ นิยสารการคนที่ออกจำหน่าย เป็นราย เดือน หรือรายปักษ์ ในเล่มประกอบด้วย เนื้อหาหลาย ๆ ด้าน เช่น การกินชาจีน นิยาย-ภาพเรื่องยาว เกมการละเล่นต่าง ๆ เป็นต้น เน้นความบันเทิง เป็นสำคัญ และสามารถหาซื้อได้ง่ายตามร้านหรือแผงหนังสือทั่วไป สํารวจได้จำนวน 9 รายชื่อ ได้แก่ การคนมหาสนุก ชัยพฤษการคน อุกคา เบบ เพื่อนการคน เพื่อนรัก เขวชน รักยม และ หนูจา¹ โดยเก็บตัวอย่าง เพื่อการวิจัยจากฉบับที่พิมพ์จำหน่ายในปี 2525 ตั้งแต่เดือนมิถุนายน-ธันวาคม เพื่อกลุ่มตัวอย่าง ประชากรจะได้ออกผลทำแบบสอบถามที่ทันสมัยและเพื่อความสะดวกของผู้วิจัยในการจัดหานิยสารการคน

¹คู่มือภาคผนวก ข, หน้า 142.

2. กำหนดกลุ่มตัวอย่างประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 ในโรงเรียนสหศึกษาของรัฐบาล สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 แห่ง โดยเลือกโรงเรียนที่มีสถานที่ตั้งกระจายครอบคลุมพื้นที่เขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่

โรงเรียนอนุบาลสามเสน	ถนนพระราม 6
โรงเรียนพิบูลย์อุปถัมภ์	ลาดพร้าว บางกะปิ
โรงเรียนวัดพลับพลาชัย	ป้อมปราบ ฯ
โรงเรียนวัดหนัง	บางขุนเทียน
โรงเรียนวัดมหาบุศย์ (พิทักษ์ถาวรคุณ)	พระโขนง

ในแต่ละโรงเรียนใช้การสุ่มตัวอย่าง เลือกนักเรียนทั้งชายและหญิงจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 ชั้นละ 30 คน รวมจำนวนนักเรียนที่กำหนด เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร 300 คน

3. สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม

ข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัยครั้งนี้ สร้างจากแบบสอบถาม ทัศนคติและความพอใจ แบบสอบถามแบ่ง เป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร คือ เพศ ชั้นเรียน ประเภท และรายชื่อของนิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนชอบอ่านหรือเคยอ่านมาแล้ว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติหรือความคิดเห็นของนักเรียนต่อนิตยสารการ์ตูน 9 รายชื่อ ในด้านรูปเล่ม เนื้อหา รูปภาพ ราคา การใช้ภาษาและประโยชน์ แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า กำหนดให้ค่า เป็น 3 ระดับ คือ น้อย ปานกลาง มาก ในการตอบแบบสอบถามให้นักเรียน เขียนเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ตรงกับทัศนคติของนักเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามรายชื่อนิตยสารการ์ตูนที่ชอบที่สุดและเหตุผล แบบสอบถามครั้งนี้ มีทั้งแบบให้เลือกตอบและคำถามปลายเปิด

การสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะแบบสอบถามจากงานวิจัยในอดีต เพื่อกำหนดรูปแบบและลักษณะ งานวิจัยเหล่านั้น ได้แก่ งานวิจัยของลาวรรณ โฉมเฉลา¹ งานของสุนัช ศรีสง่า² งานของพรทิพย์ วินิจสร³ และงานของปัทมา สมพงษ์⁴ เมื่อเลือกรูปแบบและลักษณะตามที่ต้องการแล้ว ได้สำรวจตลาดนิตยสารการ์ตูนทั้ง 9 ในช่วงเดือนมิถุนายน-ธันวาคม 2525 เพื่อเพิ่มเติมรายละเอียดที่ต้องการทราบจากนิตยสารการ์ตูนนั้น ๆ เมื่อกำหนดเนื้อหาของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ได้นำไปทำการทดสอบก่อน (pre-test) กับ เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 จำนวน 30 คน (10% ของกลุ่มตัวอย่างประชากร) ของโรงเรียนอนุบาลนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยนำนิตยสารการ์ตูน 9 รายชื่อที่จะทำการวิจัยให้นักเรียนอ่านก่อน 1 สัปดาห์ จากนั้นจึงเก็บรวบรวมแบบสอบถาม นำมาตรวจแก้ไขข้อบกพร่องที่ปรากฏ แล้วจึงนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจหาความเหมาะสม เพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลต่อไป

¹ลาวรรณ โฉมเฉลา, "ผลดีและผลเสียจากการอ่านหนังสือการ์ตูนของ เด็กชั้นประถมปลาย (ป.5-ป.7)"

²สุนัช ศรีสง่า, "การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของ เด็กนักเรียนอายุ 8 ปี 9 ปี 10 ปี ปีการศึกษา 2515"

³พรทิพย์ วินิจสร, "การศึกษารูปแบบและการวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยสำหรับเด็ก" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

⁴ปัทมา สมพงษ์, "ความคิดเห็นของ เด็กนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นที่มีต่อหนังสือสำหรับเด็กที่ผลิตออกมาในประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2520-2522" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

4. เก็บรวบรวมแบบสอบถาม

การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเริ่มกระทำในเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2526 โดยส่งแบบสอบถามให้นักเรียนควยตนเอง ทั้งขอความร่วมมือจากครูประจำชั้นและครูบรรณารักษ์ในการแจกจ่ายแบบสอบถาม โดยอธิบายวิธีการตอบและแจกนิตยสารการ์ตูนทั้ง 9 รายชื่อแก่กลุ่มตัวอย่างประชากร 1 สัปดาห์ก่อนเก็บรวบรวมแบบสอบถาม เพื่อให้ นักเรียนใคร่จกนิตยสารการ์ตูนทั้ง 9 รายชื่อ แบบสอบถามที่แจกจ่ายแก่กลุ่มตัวอย่าง ประชากรโรงเรียนละ 60 ชุด โดยแยกเป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 อย่างละ 30 ชุด ได้คืนกลับมา 300 ชุดครบถ้วน

5. วิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด ผู้วิจัยได้นำมาจัดระเบียบและให้ค่าคะแนนค่าตอบซึ่งแสดงความพอใจแต่ละข้อ เพื่อเตรียมการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science Program) ประมวลผล เพื่อสนองต่อจุดมุ่งหมายดังนี้

- 5.1 เพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างประชากร
- 5.2 เพื่อศึกษาความสนใจของกลุ่มตัวอย่างประชากรต่อการดูประเภทต่าง ๆ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
- 5.3 เพื่อศึกษาความสนใจของกลุ่มตัวอย่างประชากรต่อนิตยสารการ์ตูนก่อนการทดสอบ
- 5.4 เพื่อศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างประชากรต่อนิตยสารการ์ตูนในคานทาง ๆ
- 5.5 เพื่อศึกษาความสนใจของกลุ่มตัวอย่างประชากรต่อนิตยสารการ์ตูนหลังการทดสอบ
- 5.6 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของเพศและชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่างประชากรต่อความพอใจในนิตยสารการ์ตูนคานทาง ๆ ซึ่งจะเป็นการทดสอบสมมุติฐานงานวิจัยครั้งนี้ว่า "เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความพอใจต่อนิตยสารการ์ตูนในปัจจุบันแตกต่างกันตามเพศและชั้นเรียน" โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (CHI SQUARE)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างประชากร

จากแบบสอบถามที่ไต่ถามคืนมาสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างประชากรตามเพศ และชั้นไ้ดังนี้

ตารางที่ 1.1 สัดส่วนของประชากรที่ทำการศึกษาแยกตามเพศ

ประชากร	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนชาย	155	51.7
นักเรียนหญิง	145	48.3
รวม	300	100.0

ตารางที่ 1.2 สัดส่วนของประชากรที่ทำการศึกษาแยกตามชั้น

ประชากร	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	151	50.3
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	149	49.7
รวม	300	100.0

ตารางที่ 1.3 สัดส่วนของประชากรที่เคยและไม่เคยอ่านการ์ตูน

ประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เคยอ่าน	300	100.0
ไม่เคยอ่าน	-	-
รวม	300	100.0

จากตอนที่ 1 ตารางที่ 1.1, 1.2 และ 1.3 ได้ทราบข้อมูลเบื้องต้นถึงจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรแยกเป็น เพศหญิงและชาย และแยกเป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 ตามลำดับ ทั้งทราบข้อมูลส่วนตัวว่าประชากรทุกคนรู้จักและเคยอ่านการ์ตูนมาแล้ว ซึ่งเท่ากับทุกคนมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการ์ตูน เป็นการถ่ายทอดการตอบแบบสอบถามของตนต่อไป

ตอนที่ 2 ความสนใจของกลุ่มตัวอย่างประชากรคอกำรศนประเภทต่าง ๆ

ตารางที่ 2.1 ทรรศนะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาคอกำรศนประเภทต่าง ๆ

ประเภทการศน	ชอบ		ไม่ชอบ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เรื่องผี	148	49.3	152	50.7	300	100.0
เทพนิยาย	138	46.0	162	54.0	300	100.0
เรื่องผจญภัย คิน เทนโลคโณ	165	55.0	135	45.0	300	100.0
เรื่องตลก	214	71.3	86	28.7	300	100.0
เรื่องวิทยาศาสตร์	141	47.0	159	50.3	300	100.0
เรื่องเกี่ยวกับเด็ก	92	30.7	203	69.3	300	100.0
เรื่องเกี่ยวกับสัตว์	136	45.3	164	54.7	300	100.0

จากคำถามเพื่อทราบทรรศนะของนักเรียนคอกำรศนประเภทต่าง ๆ นี้ กลุ่มตัวอย่างประชากรสามารถเลือกตอบได้เกินกว่า 1 คำตอบ พบว่าเด็กทุกคนต่างเคยอ่านการศนทุกประเภทที่เป็นเกณฑ์มาแล้ว และจากการประมวลคำตอบพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างประชากรชอบอ่านการศนตลกเป็นจำนวนสูงสุด คือ 214 คน หรือ 71.3% ขณะที่การศนเกี่ยวกับเด็กนั้นนักเรียนนิยมอ่านในจำนวนต่ำสุด คือ 92 คน หรือ 30.7% เท่านั้น ส่วนประเภทการศนที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุดรองจากเรื่องตลก คือ เรื่องผจญภัย คิน เทนโลคโณ โดยมีจำนวนนักเรียนที่ชอบอ่าน 165 คน (55%) การศนเกี่ยวกับผี และเรื่องวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นเรื่องที่มีแนวทางต่างกัน กลับปรากฏว่านักเรียนชอบอ่านอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แต่ทว่าสังเกตว่านักเรียนชอบอ่านเรื่องผีมากกว่าเรื่องทางวิทยาศาสตร์ คือ นักเรียนชอบเรื่องผี 148 คน (49.3%) และชอบเรื่องวิทยาศาสตร์ 141 คน (47.0%) ส่วนเทพนิยายหรือเรื่องเกี่ยวกับสัตว์นั้นนักเรียนนิยมอ่านในเกณฑ์ใกล้เคียงกัน คือ 138 คน (46.0%) และ 136 คน (45.3%) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความสนใจของกลุ่มตัวอย่างประชากรตอบนิตยสารการ์ตูนจากประสบการณ์เดิม

ตารางที่ 3.1 นิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนเคยอ่านมากจน

รายชื่อ นิตยสารการ์ตูน	นักเรียนที่เคยอ่าน		นักเรียนที่ไม่เคยอ่าน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การ์ตูนมหาสนุก	215	71.7	85	28.3	300	100.0
ชัยพฤษการ์ตูน	126	42.0	174	58.0	300	100.0
คฤดา	189	63.0	111	37.0	300	100.0
เบบี	201	67.0	99	33.0	300	100.0
เพื่อนการ์ตูน	138	46.0	162	54.0	300	100.0
เพื่อนรัก	126	42.0	174	58.0	300	100.0
เขาวชน	168	56.0	132	44.0	300	100.0
รักยิ้ม	137	45.7	163	54.3	300	100.0
หนูจ๋า	224	74.7	76	25.3	300	100.0

จากตารางที่ 3.1 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างประชากรสามารถตอบคำถามข้อนี้ได้มากกว่า 1 คำตอบ (เช่นเดียวกับตารางที่ 2.1) จากการวิเคราะห์พบว่านักเรียนทั้ง 300 คน ต่างเคยอ่านนิตยสารการ์ตูนเหล่านี้มาแล้วทั้งสิ้น และเล่มที่นักเรียนเคยอ่านมากที่สุด คือ หนูจ๋า โดยนักเรียน 224 คน หรือ 74.7% เคยอ่านแล้ว ส่วน เพื่อนรัก และ ชัยพฤษการ์ตูน เป็นไปในทางตรงกันข้าม คือ เป็นเล่มที่นักเรียนไม่เคยอ่านมากที่สุด โดยมีจำนวนถึง 174 คน หรือ 58.0% นิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนเกินกว่าครึ่งหนึ่งเคยอ่าน ได้แก่ การ์ตูนมหาสนุก คฤดา เบบี และ เขาวชน โดยมีนักเรียน 215 คน หรือ 71.7% 189 คน หรือ 63.0% 201 คน หรือ 67.0% และ 168 คน หรือ 56.0% เคยอ่านมาแล้วตามลำดับ

ตารางที่ 3.2 นิตยสารการ์ตูนที่นักเรียน เคยชมมากจนตามลำดับ

รายชื่อ นิตยสารการ์ตูน	เคยชมมากอันดับ 1		เคยชมมากอันดับ 2		เคยชมมากอันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การ์ตูนมหาสนุก	76	25.3	44	14.7	37	12.3
ชัยพฤษการ์ตูน	48	16.0	34	11.3	11	3.7
ตลกตา	33	11.0	30	10.0	44	14.7
แบบ	37	12.3	59	19.7	58	19.7
เพื่อนการ์ตูน	15	5.0	19	6.3	17	5.7
เพื่อนรัก	16	5.3	15	5.0	17	5.7
เขาวชน	20	6.7	29	9.7	37	12.3
รักยม	14	4.7	20	6.7	24	8.0
หนุจา	41	13.7	50	16.7	55	18.3
รวม	300	100.0	300	100.0	300	100.0

ตารางที่ 3.2 นี้แสดงให้เห็นว่า นิตยสารการ์ตูนที่ได้รับเลือกว่า "เคยชมมากอันดับ 1" เป็นอันดับแรกด้วยอัตราส่วนร้อยละสูงสุด ได้แก่ การ์ตูนมหาสนุก มีนักเรียน 76 คน หรือ 25.3% ชอบเช่นนั้น รองลงมา คือ ชัยพฤษการ์ตูน มีนักเรียน 48 คน หรือ 16.0% เคยชม และ หนุจา มีนักเรียน 41 คน หรือ 13.7% เคยชม นิตยสารการ์ตูนที่ได้รับเลือกว่า "เคยชมมากอันดับ 2" เป็นอัตราส่วนร้อยละสูงสุด คือ แบบ 19.7% หรือนักเรียน 59 คน เคยชม รองลงมาได้แก่ หนุจา 16.7% หรือ 50 คน และ การ์ตูนมหาสนุก 14.7% หรือ 44 คน เคยชมตามลำดับ นิตยสารการ์ตูนที่ได้รับเลือกว่า "เคยชมมากอันดับ 3" สูงสุดได้แก่ แบบ มีนักเรียน 58 คน หรือ 19.7% เคยชม รองลงมา คือ หนุจา 18.3% หรือ 55 คน และ ตลกตา 14.7% หรือ 44 คน เคยชมตามลำดับ

ตอนที่ 4 พรรณานะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาคุณิยสารการศุณในคานคาง ๗

การางที่ 4.1 พรรณานะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาการศุณเลมของนิกยสารการศุณ เป็นอิคราสวนรอย

รายชื่อนิกยสารการศุณ	ขนาดเลมไม่เหมาะสม			ขนาดเลมเหมาะสม	N=300คน รวม
	เล็กไป	ใหญ่ไป	รวม	กำลังพอดี	
การศุณมหาสนุก	6.7	15.7	22.4	77.7	100.0
ชียพฤษการศุณ	7.7	42.7	50.4	49.7	100.0
คกคา	13.3	17.3	30.6	69.3	100.0
เบปี	14.0	12.7	26.7	73.3	100.0
เพ็ณการศุณ	8.0	49.0	57.0	43.0	100.0
เพ็ณรัก	7.3	47.3	54.6	45.3	100.0
เขาวชน	28.0	15.7	43.7	56.3	100.0
รักยิม	14.3	12.7	37.0	73.0	100.0
หนจา	18.0	8.7	26.7	73.3	100.0

จากการางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า นิกยสารการศุณที่ไครับเลือกว่ามีขนาดเลมเหมาะสมควยอิคราสวนรอยสูงสูก ไคแก่ การศุณมหาสนุก 77% และรองลงมา คือ เบปี, หนจา 73.3% เทากัน และ รักยิม 73.0% ตามลำดับ ส่วนนิกยสารการศุณที่นักเรียนมีความเห็นวขนาดเลมไม่เหมาะสมอันดับสูงสูก คือ เพ็ณการศุณ มีอิคราสวนรอย 57.0% ไคยนักเรียน 49.0% เห็นวขนาดเลมใหญ่เกินไป และ 8.0% เห็นวขนาดเลมเล็กเกินไป รองลงมา คือ เพ็ณรัก มีอิคราสวนรอย 54.6% ไคยนักเรียน 47.3% เห็นวขนาดเลมใหญ่เกินไป และ 7.3% เห็นวขนาดเลมเล็กเกินไป และ ชียพฤษการศุณ อิคราสวนรอย 50.4% ไคยนักเรียน 42.7% เห็นวขนาดเลมใหญ่เกินไป และ 7.7% เห็นวขนาดเลมเล็กเกินไป

อนึ่งขนาดเลมที่เหมาะสม คือ 10.5" x 8.0" ไคยวัดขนาดจากเลมที่นักเรียนมีความเห็นสูงสูก คือ การศุณมหาสนุก

ตารางที่ 4.2 ทรรศนะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อจำนวนหน้าของนิตยสารการ์ตูน เป็นอัตราส่วนร้อยละ

รายชื่อนิตยสารการ์ตูน	มีจำนวนหน้าที่ไม่เหมาะสม			มีจำนวนหน้าที่เหมาะสม	N=300คน รวม
	น้อยไป	มากไป	รวม		
การ์ตูนมหาสนุก	21.0	12.7	33.7	66.3	100.0
ชัยพฤกษ์การ์ตูน	18.3	20.3	38.6	61.3	100.0
คกตา	26.3	11.3	37.6	62.3	100.0
เบบี	24.3	10.7	35.0	65.0	100.0
เพื่อนการ์ตูน	20.0	15.0	35.0	65.0	100.0
เพื่อนรัก	23.0	13.7	36.7	63.3	100.0
เยาวชน	25.7	15.3	41.0	59.0	100.0
รักยม	38.7	10.3	49.0	51.0	100.0
หนจา	25.3	12.7	38.0	62.0	100.0

จากตารางที่ 4.2 เกี่ยวกับทรรศนะของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างประชากรต่อจำนวนหน้าของนิตยสารการ์ตูน ปรากฏว่านิตยสารการ์ตูนทั้งหมดมีจำนวนหน้าที่เหมาะสมหรือน่าพอใจ โดยอัตราส่วนร้อยละของความเห็นว่าจำนวนหน้าเหมาะสมสูงเกินกว่าผลรวมของจำนวนหน้าที่ไม่เหมาะสมทั้งสิ้น การ์ตูนมหาสนุก เป็นเล่มที่มีอัตราส่วนร้อยละสูงที่สุด 66.3% เห็นว่ามีจำนวนหน้าเหมาะสม ขณะที่ รักยม มีนักเรียนเป็นอัตราส่วนร้อยละต่ำสุด 51.0% ให้ความเห็นว่าจำนวนหน้าเหมาะสม อนึ่งจำนวนหน้าที่เหมาะสมของนิตยสารการ์ตูนตามที่แสดงค่าอัตราส่วนร้อยละไว้ ณ ที่นี้ จะมีค่าเฉลี่ย เฉลี่ยละ 50 หน้า

ตารางที่ 4.3 ทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อราคาของนิตยสารการ์ตูน เป็นอัตราส่วนร้อย

รายชื่อนิตยสารการ์ตูน	ราคาที่ไม่เหมาะสม			ราคาที่เหมาะสมพอซื้อได้	N= 300คน รวม
	ถูกไป	แพงไป	รวม		
การ์ตูนมหาสนุก	5.3	13.0	18.3	81.7	100.0
ชัยพฤษการ์ตูน	5.7	46.3	52.0	48.0	100.0
ตลกตา	9.0	12.7	21.7	78.3	100.0
เบบี	9.0	11.0	20.0	80.0	100.0
เพื่อนการ์ตูน	4.7	50.7	55.4	44.7	100.0
เพื่อนรัก	8.7	52.3	61.0	39.0	100.0
เยาวชน	11.3	13.7	25.0	75.0	100.0
รักยิ้ม	9.0	14.0	23.0	77.0	100.0
หนูจ๋า	8.3	10.0	18.3	81.7	100.0

ในก้านราคาของนิตยสารการ์ตูน จากการพิจารณาอัตราส่วนร้อยของตารางที่ 4.3 พบว่ามีนิตยสารการ์ตูน 6 รายชื่อ ที่นักเรียนเกินกว่าครึ่ง (50%) เห็นว่า ราคาเหมาะสมพอซื้อได้ คือ การ์ตูนมหาสนุก ตลกตา เบบี เยาวชน รักยิ้ม และ หนูจ๋า โดยมีอัตราส่วนร้อยของความเห็น 81.7%, 78.3%, 80.0%, 75.0%, 77.0% และ 81.7% ตามลำดับ ส่วนนิตยสารการ์ตูนที่มีราคาแพงไป โดยนักเรียนเกิน 50% เห็นเช่นนั้น ได้แก่ เพื่อนการ์ตูน และ เพื่อนรัก มีอัตราส่วนร้อยของความเห็น 50.7% และ 52.3% ตามลำดับ ส่วนนิตยสารการ์ตูนที่ราคาถูกไปนั้น ไม่มีนิตยสารเล่มใดใคร่ความเห็น เป็นอัตราส่วนร้อยถึงหรือเกิน 50% สักเล่มเดียว แม้อัตราสูงสุดเป็นเพียง 11.3% (เยาวชน) เท่านั้น ซึ่งเท่ากับนักเรียนไม่เห็นวณิตยสารการ์ตูนเล่มใดมีราคาถูกเกินไปเลย อนึ่งราคานิตยสารการ์ตูนที่เหมาะสม 6 รายชื่อ ราคาเฉลี่ย เฉลี่ยละ 5 บาท และราคาที่เหมาะสมไป เฉลี่ยละ 7-8 บาท

นอกเหนือจากทัศนคติในค่าราคาของนิยสารการทุนแล้ว เพื่อเป็นการหยั่ง
ความคิด เห็นในค่านับนี้ให้ชัดเจน ได้มีการสมมุติสถานการณ์ เมื่อนิยสารการทุนราคาแพงขึ้น
นักเรียนกลุ่มตัวอย่างประชากรจะมีปฏิกิริยาอย่างไร ดังแสดงในตารางที่ 4.4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 ทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นนิยสารการทุน เมื่อมี
ราคาแพงขึ้น เป็นอัตราส่วนร้อย

รายชื่อนิยสารการทุน	เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงราคาขึ้นนักเรียนจะ		N=300คน รวม
	ไม่ซื้อ	ยังคงซื้ออยู่	
การทุนมหาสนุก	49.0	51.0	100.0
ชัยพฤษการทุน	58.7	41.3	100.0
คกคา	53.3	46.7	100.0
เบบี	43.7	56.3	100.0
เพื่อนการทุน	60.7	39.3	100.0
เพื่อนรัก	60.3	39.7	100.0
เยาวชน	49.0	51.0	100.0
รักยม + หนजा	56.7	43.3	100.0
หนजा	41.3	58.7	100.0

อัตราส่วนร้อยที่แสดงปฏิกิริยาของนักเรียน เมื่อนิยสารการทุนมีราคาแพงขึ้นใน
ตารางที่ 4.4 นี้สอดคล้องกับตารางที่ 4.3 ที่แสดงความเหมาะสมของราคา โดยใน
ตารางที่ 4.3 นิยสารการทุนที่นักเรียน เห็นว่าราคา เหมาะสมจะยังคงได้รับความนิยม
คิดตามอ่านแมราคาแพงขึ้น ไ้แต่ หนजा ซึ่งนักเรียน 58.7% แสดงเจตนาจะยังคงซื้ออยู่
ในทางตรงกันข้าม นิยสารการทุนที่นักเรียน เห็นว่าจะไม่ซื้อเมื่อราคาแพงขึ้น คือ เพื่อนการทุน
มีนักเรียนถึง 60.7% คิดเช่นนั้น ซึ่งสอดคล้องกับตาราง 4.3 โดย เพื่อนการทุน เป็นเล่มที่
นักเรียน 50.7% เห็นว่าราคาแพงเกินไป

ตารางที่ 4.5 ทรรศนะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อความสวยงามของภาพการ์ตูนในนิตยสารการ์ตูน เป็นอัตราส่วนร้อย

รายชื่อ นิตยสาร การ์ตูน	ภาพการ์ตูนในนิตยสารการ์ตูน			รวม
	ไม่สวย	สวยปานกลาง	สวยงามมาก	
การ์ตูนมหาสนุก	8.0	46.3	45.7	100.0
ชัยพฤกษ์การ์ตูน	13.3	43.0	43.7	100.0
คกตา	10.7	41.0	48.3	100.0
เบบี	14.7	43.3	42.0	100.0
เพื่อนการ์ตูน	11.3	42.7	46.0	100.0
เพื่อนรัก	13.0	45.0	42.0	100.0
เยาวชน	12.7	48.3	39.0	100.0
รักยิ้ม	25.0	48.3	26.7	100.0
หนูจ๋า	10.0	39.7	50.3	100.0

จากตารางที่ 4.5 ซึ่งแสดงความเห็นของนักเรียนต่อภาพการ์ตูนในนิตยสารการ์ตูน ปรากฏว่า ความคิดเห็นหรือทรรศนะของนักเรียนกระจายอยู่ระหว่าง "สวยปานกลาง" และ "สวยงามมาก" โดยมีนักเรียนตั้งแต่ 39.7% - 48.3% เห็นว่า ภาพการ์ตูนเหล่านี้สวยปานกลาง และนักเรียน 39.0% - 50.3% นั้น มีความเห็นว่า ภาพการ์ตูนสวยงามมาก อย่างไรก็ตามในส่วนนี้ ไม่นิตยสารการ์ตูนเล่มใดก็รับประกันความความคิดเห็นสูงมากจนเห็นใจชัด คางอยู่ในระดับความเห็น 39% - 50% เท่านั้น โดย หนูจ๋า เป็นเล่มที่นักเรียน 50.3% เห็นว่าภาพการ์ตูนสวยงามมาก ส่วนเล่มที่นักเรียนมีความเห็นว่าภาพการ์ตูนไม่สวยสูงสุด คือ รักยิ้ม โดยนักเรียน 25% เห็นตรงกัน แต่แม้จะเป็นเล่มที่มีคะแนนส่วนร้อยสูงสุดสำหรับลักษณะไม่สวย รักยิ้มยังคงได้รับคะแนนส่วนร้อยอยู่ในลักษณะ "สวยปานกลาง" และ "สวยงามมาก" ถึง 48.3% และ 26.7% ตามลำดับด้วย

ตารางที่ 4.6 พรรชนะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อลักษณะการดูที่ชอ
 ในนิตยสารการ์ตูน เป็นอัตราส่วนร้อย

รายชื่อ นิตยสารการ์ตูน	นักเรียนชอในภาพการ์ตูนในนิตยสารการ์ตูน เป็น			รวม N=300คน
	ภาพขาว-ดำ	ภาพขาว-ดำหรือสีก็โต	ภาพสี	
การ์ตูนมหาสนุก	11.0	32.7	56.3	100.0
ชัยพฤษการ์ตูน	17.3	33.7	49.0	100.0
คกตา	17.7	30.7	51.7	100.0
เบบ	16.7	39.3	44.0	100.0
เพื่อนการ์ตูน	15.0	34.3	50.7	100.0
เพื่อนรัก	17.0	34.0	49.0	100.0
เขวชน	16.0	33.7	50.3	100.0
รักยม +	15.0	39.7	45.3	100.0
หนูจา	14.3	34.7	51.0	100.0

พรรชนะของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างประชากรต่อลักษณะภาพการ์ตูนในนิตยสารการ์ตูน ในตารางที่ 4.6 นี้ แสดงให้เห็นไค้ชัดว่า ลักษณะการ์ตูนที่เป็นภาพสี เป็นลักษณะที่นักเรียนชอมากกว่าแบบอื่น ๆ โดยอัตราส่วนร้อยที่แสดงในลักษณะนี้สูงกว่า "ภาพขาว-ดำ" และ "ภาพขาว-ดำ หรือสีก็โต" ในนิตยสารการ์ตูนทุกรายชื่อ ซึ่งมีอัตราส่วนร้อยที่แสดงตั้งแต่ 44.0% - 56.3% โดย การ์ตูนมหาสนุก เป็นเล่มที่นักเรียนถึง 56.3% ชอใหม่ภาพการ์ตูนสี ส่วนลักษณะการ์ตูนที่เป็น "ภาพขาว-ดำ" ใ้รับความชอน้อยกว่าแบบอื่น คือ มีนักเรียน 11.0% - 17.7% ชอ และในลักษณะภาพขาว-ดำนี้ คกตา เป็นนิตยสารการ์ตูนที่มีนักเรียนชอที่สุดถึง 17.7%

ตารางที่ 4.7 ทรรศนะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นเกี่ยวกับลักษณะของการค้นคว้าในนิตยสารการ์ตูน เป็นอัตราส่วนร้อย

รายชื่อ นิตยสาร การ์ตูน	ลักษณะของการค้นคว้า			รวม N= 300 คน
	ดูยากไม่เข้าใจ	ค่อนข้างยาก อ่านจึงจะเข้าใจ	ดูง่าย รู้เรื่องดี	
การ์ตูนมหาสนุก	4.7	21.7	73.7	100.0
ชัยพฤษการ์ตูน	11.7	32.0	56.3	100.0
คกตา	12.0	26.0	62.0	100.0
เบบ	12.0	19.7	68.3	100.0
เพื่อนการ์ตูน	15.0	26.3	58.7	100.0
เพื่อนรัก	15.3	27.0	57.7	100.0
เยาวชน	16.3	23.7	60.0	100.0
รักยม	9.3	33.3	57.3	100.0
หนูจ๋า	9.0	21.0	70.0	100.0

จากตารางที่ 4.7 จะสังเกตได้ว่า ลักษณะการค้นคว้าที่ "ดูง่าย รู้เรื่องดี" เป็นลักษณะที่นักเรียนจำนวนมากเลือกตอบมากกว่าลักษณะอื่น คือ ตั้งแต่ 56.3% - 73.7% มี การ์ตูนมหาสนุก เป็นเล่มที่นักเรียนจำนวนมากที่สุดถึง 73.7% เห็นว่าภาพการค้นคว้าดูง่าย ในทรรศนะที่ตรงกันข้าม นิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนจำนวนส่วนร้อยสูงสุด คือ 16.3% เห็นว่าภาพการค้นคว้า "ดูยาก ไม่เข้าใจ" ได้แก่ เยาวชน อย่างไรก็ตาม ลักษณะของการค้นคว้าที่ "ดูยาก ไม่เข้าใจ" นี้ มีอัตราส่วนร้อยสูงสุดไม่เกิน 20% ทำให้เห็นได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจในลักษณะและการสื่อของการค้นคว้าในนิตยสารการ์ตูนพอสมควร จึงจะเห็นประกอขจากข้อที่ว่า "ค่อนข้างยาก อ่านจึงจะเข้าใจ" ซึ่งอัตราส่วนร้อยของนักเรียนที่เห็นเช่นนั้นมากเป็นอันค้ำบองจากลักษณะ "ดูง่าย รู้เรื่องดี"

ตารางที่ 4.8 ทรรศนะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อความสวยงามของ
ภาพหน้าปกนิตยสารการ์ตูน เป็น อัตราสวนรอย

รายชื่อ นิตยสาร การ์ตูน	ภาพหน้าปกของนิตยสาร การ์ตูน			N= 300คน รวม
	สีและภาพ ไม่สวย	สีและภาพ พอใช้ไค	สีและภาพ สวยงาม	
การ์ตูนมหาสนุก	6.3	36.3	57.3	100.0
ชัยพฤษการ์ตูน	9.0	33.3	57.7	100.0
คกคา	7.0	35.0	58.0	100.0
เบบี	12.0	34.0	53.7	100.0
เพื่อนการ์ตูน	10.7	31.7	57.7	100.0
เพื่อนรัก	9.7	36.7	53.7	100.0
เยาวชน	10.0	40.7	49.0	100.0
รักยิ้ม	15.3	41.0	43.7	100.0
หนูจ๋า	9.0	36.3	54.7	100.0

ตารางที่ 4.8 ซึ่งแสดงทรรศนะของนักเรียนต่อภาพหน้าปกนิตยสารการ์ตูนนั้น
ปรากฏว่า คกคา เป็นนิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนส่วนมาก 58.0% เห็นว่ามีภาพหน้าปกสวยงาม
ส่วน รักยิ้ม เป็นนิตยสารการ์ตูนที่นักเรียน 15.3% ซึ่งเป็นอัตราสวนรอยสูงสุด เห็นว่าภาพ
หน้าปกทั้งสีและภาพไม่สวย ในตาราง 4.8 นี้สังเกตได้ว่า นักเรียนไม่ถึง 20% เท่านั้น
ที่เห็นว่าภาพหน้าปกนิตยสารการ์ตูนไม่สวย แต่ขณะเดียวกัน จำนวนนักเรียนที่เห็นว่าภาพ
หน้าปกสวยงาม มีอัตราสวนรอยไม่สูงนัก 43.7% - 58% ทั้งนี้ เป็น เพราะนักเรียนส่วนหนึ่ง
มีความเห็นในระดับปานกลาง นั่นคือ นักเรียนที่เห็นว่าภาพหน้าปกนิตยสารการ์ตูน "พอใช้ไค"
เป็นส่วนที่แบ่งคะแนนอัตราสวนรอยไป ส่วนที่เป็นความเห็นปานกลางนี้มีระดับตั้งแต่

31.7% - 41.0%

ตารางที่ 4.9 ทรรศนะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อลักษณะภาพหน้าปกของนิตยสารการ์ตูน เป็น อัตราสวนร้อยละ

รายชื่อ นิตยสาร การ์ตูน	ลักษณะภาพหน้าปกที่นักเรียนชอบ			รวม N= 300คน
	ภาพคน	ภาพการ์ตูนที่นักเรียนรู้จัก	ภาพการ์ตูนธรรมดา	
การ์ตูนมหาสนุก	3.0	32.7	64.3	100.0
ชัยพฤษการ์ตูน	15.3	38.7	46.0	100.0
คกตา	12.7	33.0	54.3	100.0
เบบ	9.0	35.3	55.7	100.0
เฟื่องการ์ตูน	16.7	32.0	51.3	100.0
เฟื่องรัก	16.3	31.3	52.3	100.0
เขวชน	20.0	34.0	46.0	100.0
รักยม + หนูจ๋า	12.7	32.3	55.0	100.0
หนูจ๋า	11.7	33.0	55.3	100.0

ในส่วนทรรศนะเกี่ยวกับลักษณะภาพหน้าปกของนิตยสารการ์ตูน ดังแสดงในตารางที่ 4.9 นี้ พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างประชากรชอบภาพปกที่เป็นภาพการ์ตูนธรรมดามากกว่าแบบอื่น ๆ โดยมีนักเรียนในอัตราสวนร้อยละสูงสุด 64.3% ชอบภาพการ์ตูนธรรมดา ส่วนภาพปกที่เป็นการ์ตูนที่นักเรียนรู้จัก โดดเด่นความคิดเห็นจากนักเรียนจำนวนอัตราสวนร้อยละปานกลางเท่านั้น แม้นิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนชอบสูงสุด มีจำนวนอัตราสวนร้อยละเพียง 38.7% สำหรับภาพหน้าปกที่เป็นภาพคนนั้น เป็นลักษณะที่นักเรียนส่วนน้อยพอใจ คือ อัตราสวนร้อยละไม่เกิน 20% แม้นในรายชื่อที่มีอัตราสวนสูงสุดเป็นเพียง 20.0%

ตารางที่ 4.10 ทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อจำนวนคอลัมน์ของ
นิตยสารการ์ตูน เป็น อัตราร้อย

รายชื่อ นิตยสารการ์ตูน	จำนวนคอลัมน์ในนิตยสารการ์ตูน				รวม N=300 คน
	ไม่เหมาะสม			เหมาะสม	
	น้อยไป	มากไป	รวม	กำลังพอดี	
การ์ตูนมหาสนุก	25.3	20.3	45.6	54.3	100.0
ชัยพฤษการ์ตูน	24.0	25.0	49.0	51.0	100.0
ตลกตา	28.0	16.7	44.7	55.3	100.0
เบบี	25.3	18.3	43.6	56.3	100.0
เพื่อนการ์ตูน	21.3	21.3	42.6	57.3	100.0
เพื่อนรัก	25.0	25.7	50.7	49.3	100.0
เยาวชน	26.0	25.0	51.0	49.0	100.0
รักยม	26.3	21.3	47.6	52.3	100.0
หนูจ๋า	24.3	15.7	40.0	60.0	100.0

เมื่อประมวลทัศนคติเกี่ยวกับจำนวนคอลัมน์ของนิตยสารการ์ตูน ดังแสดงใน
ตารางที่ 4.10 นี้ พบว่า นักเรียนส่วนมากคิดว่าจำนวนคอลัมน์ของนิตยสารการ์ตูน เหล่านี้
พอเหมาะแล้ว โดย หนูจ๋า เป็นเล่มที่นักเรียน 60% คิดเช่นนั้น ในทางกลับกัน นิตยสาร
การ์ตูนที่นักเรียน เห็นว่ามีจำนวนคอลัมน์ไม่เหมาะสม คือ น้อยไปและมากไป ในอัตราร้อย
ร้อยละสูงสุดของแต่ละลักษณะ ได้แก่ ตลกตา และ เพื่อนรัก ซึ่งนักเรียน 28.0% เห็นว่า
ตลกตา มีจำนวนคอลัมน์น้อยไป และ 25.7% เห็นว่า เพื่อนรัก มีจำนวนคอลัมน์มากไป
อนึ่งจำนวนคอลัมน์ที่คิดว่าพอเหมาะ ประมาณ 18-20 คอลัมน์ โดยนับจากเล่มที่มีความ
เห็นสูงสุด คือ หนูจ๋า

ตารางที่ 4.11 ทรรศนะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อลักษณะคอลัมน์ที่
ของการชอนนิกยสารการคน เป็นอัตราร้อย

รายชื่อชอนนิกยสารการคน	ลักษณะคอลัมน์ที่ของการ			N= 300คน รวม
	นิยายภาพ เรื่องยาว	เรื่องสั้น ๆ หลายเรื่อง	การ์ตูนซ้ำกัน มาก ๆ	
การ์ตูนมหาสนุก	16.0	26.7	57.3	100.0
ชัยพฤษการคน	17.3	39.3	43.3	100.0
ตลกตา เบบ	15.7	36.3	48.0	100.0
เพื่อนการคน	16.3	30.7	53.0	100.0
เพื่อนรัก	19.7	32.3	48.0	100.0
เขาวชน	21.7	34.3	44.0	100.0
รักยม	27.7	28.3	44.0	100.0
หนูจา	18.7	28.7	52.7	100.0
	16.3	29.7	54.0	100.0

เมื่อประมวลทรรศนะเกี่ยวกับลักษณะคอลัมน์ที่นักเรียนต้องการในนิตยสารการคน
ในตารางที่ 4.11 แล้วปรากฏว่านักเรียนส่วนมากชอบนิตยสารการคนที่มี "การ์ตูน
ซ้ำกันมาก ๆ" มากกว่าลักษณะอย่างอื่นทั้งหมด โดยอัตราร้อยของจำนวนนักเรียนที่
ชอบเช่นนี้มีตั้งแต่ 43.3% - 57.3% เฉลี่ยนักเรียน 57.3% ซึ่งเป็นอัตราร้อยสูงสุด
ของการใหม่การ์ตูนซ้ำกันมาก ๆ ได้แก่ การ์ตูนมหาสนุก ส่วนลักษณะที่มีนิยายภาพเรื่อง
ยาวนั้นไม่มีใครเป็นที่นิยมของนักเรียน จึงจะเห็นว่าอัตราร้อยสูงสุดในลักษณะนี้เป็น
เพียง 27.7% เท่านั้น ซึ่งนักเรียนต้องการให้เป็นในเล่ม เขาวชน สำหรับลักษณะ
"เรื่องสั้น ๆ หลายเรื่อง" นั้น อัตราร้อยของความนิยมอยู่ในระดับปานกลาง คือ
มีนักเรียนตั้งแต่ 26.7% - 39.3% ต้องการ เช่นนั้น มีนักเรียนสูงสุด 39.3% ต้องการให้
ชัยพฤษการคน มีเรื่องสั้นหลาย ๆ เรื่อง

ตารางที่ 4.12 ลักษณะการอ่านคอลัมน์ต่าง ๆ ในนิตยสารการ์ตูนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา เป็น อัตราสวนร้อย

รายชื่อนิตยสารการ์ตูน	ลักษณะการอ่านของนักเรียน			รวม
	เลือกอ่าน แต่ที่ชอบ	บางครั้งอ่านหมด บางครั้งเลือก	อ่านหมด	
การ์ตูนมหาสนุก	34.7	42.0	23.3	100.0
ชัยพฤษการ์ตูน	34.3	43.7	22.0	100.0
ตลกตา	40.7	38.0	21.3	100.0
เบบ	35.7	37.0	27.3	100.0
เพื่อนการ์ตูน	35.0	43.0	22.0	100.0
เพื่อนรัก	40.3	37.3	22.3	100.0
เขาวชน	37.3	40.7	22.0	100.0
รักยิ้ม	39.3	38.0	22.7	100.0
หนูजा	33.3	38.7	28.0	100.0

ตารางที่ 4.12 นี้ ชี้ให้เห็นว่า ลักษณะการอ่านนิตยสารการ์ตูนของนักเรียนกลุ่ม
ตัวอย่างประชากรกระจายไปในแบบต่าง ๆ ก้ำกึ่งกันระหว่าง "เลือกอ่านแต่ที่ชอบ" กับ
"บางครั้งอ่านหมดบางครั้งเลือกอ่าน" โดยในประการแรก อัตราสวนร้อยสูงสุด 40.7%
คือ ตลกตา ส่วนการอ่านลักษณะหลัง อัตราสวนร้อยสูงสุดแทนจำนวนนักเรียน 43.7%
อ่าน ชัยพฤษการ์ตูน แต่จะสังเกตไควว่า แม เป็นอัตราสวนร้อยสูงสุดในแต่ละลักษณะ
ต่างไม่ถึงครึ่ง คือ 50% ทั้งค ส่วนนักเรียนที่อ่านนิตยสารการ์ตูนหมดตลอดเล่มมีเป็นส่วน
น้อยไม่ถึง 30% แมแต่ในเล่ม หนูजा ซึ่งนักเรียนอ่านหมดเป็นอัตราสวนร้อยสูงสุด
ยังมีเพียง 28.0% เท่านั้น

ตารางที่ 4.13 ทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อความพอใจใน เกม
ต่าง ๆ ของนิตยสารการ์ตูน เป็น อีกราสวนรอย

รายชื่อนิตยสารการ์ตูน	นักเรียนชอบ เล่น เกม ต่าง ๆ ในนิตยสารการ์ตูน			รวม
	ไม่ชอบ	ชอบปานกลาง	ชอบมาก	
การ์ตูนมหาสนุก	11.3	30.7	58.0	100.0
ชัยพฤษการ์ตูน	18.3	34.0	47.7	100.0
คกคา	15.0	34.7	50.3	100.0
เบป	11.0	36.3	52.7	100.0
เพื่อนการ์ตูน	16.0	36.3	47.7	100.0
เพื่อนรัก	14.0	37.3	48.7	100.0
เยาวชน	13.3	37.7	49.0	100.0
รักยิ้ม	16.0	33.3	45.7	100.0
หนูजा	10.3	29.7	60.0	100.0

ตารางที่ 4.13 เป็นการแสดงระดับความชอบ เกม ต่าง ๆ ในนิตยสารการ์ตูน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เกม ต่าง ๆ ในนิตยสารการ์ตูน เช่น ทอภาพ ระบายสี
ปริศนาอักษรไขว่ ปริศนาลาม-คอบ เป็นต้น ปรากฏว่า นักเรียนจำนวนมากชอบ เล่น
เกม มาก มีอีกราสวนรอยตั้งแต่ 45.7% - 60.0% นิตยสารการ์ตูน เล่มที่มีนักเรียนชอบ
เล่นเกม มากที่สุด ได้แก่ หนูजा มีนักเรียน 60.0% ชอบมาก แต่นิตยสารการ์ตูน เล่มที่
นักเรียนไม่ชอบ เล่น เกม มากที่สุด ได้แก่ ชัยพฤษการ์ตูน มีนักเรียนในอีกราสวนรอย
สูงสุด 18.3% ไม่ชอบ เกม ในนิตยสารการ์ตูนนี้ อย่างไรก็ตาม แม้จะเป็นอีกราสวนรอย
สูงสุดของความไม่ชอบ ก็ยังไม่เกิน 20% เทียบกับแสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบ เล่น เกม
ในนิตยสารการ์ตูน แม่ระดับความชอบจะถูกแบ่ง เป็นปานกลางและชอบมาก ดังปรากฏใน
ตารางข้างบน

ตารางที่ 4.14 ลักษณะการ เข้าร่วมกิจกรรมในนิตยสารการ์ตูนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา เป็นอัตราส่วนร้อย

รายชื่อ นิตยสารการ์ตูน	การ เข้าร่วมกิจกรรมในนิตยสารการ์ตูน นักเรียน			N= 300คน รวม
	ไม่เคยคิดและ ไม่คิดลอง	เคยคิดแต่ไม่ เคยลอง	เคยบ่อย ๆ	
การ์ตูนมหาสนุก	30.0	54.7	15.3	100.0
ชัยพฤษ์การ์ตูน	35.3	55.0	9.7	100.0
ตลกตา	32.3	57.7	10.0	100.0
เบบี	32.0	56.3	11.7	100.0
เพื่อนการ์ตูน	35.7	52.7	11.7	100.0
เพื่อนรัก	36.0	55.0	9.0	100.0
เขาวชน	34.3	56.0	9.7	100.0
รักยิ้ม	37.0	51.3	11.7	100.0
หนจา	33.0	52.7	14.3	100.0

การเข้าร่วมกิจกรรมในนิตยสารการ์ตูน หมายถึง การคิดต่อกับนิตยสารการ์ตูนนั้น
เป็นส่วนตัว เช่น เขียนจดหมายถึงผู้จัด ขอเพลง คอปปี้ดูหา ประถกวาคุณภาพ ระบายสี
หรือการหามิตรสัมพันธ์ เป็นต้น

จากตารางที่ 4.14 นี้ แสดงชัดถึงความต้องการแสดงออกของ เด็กนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาในการ เข้าร่วมกิจกรรมในนิตยสารการ์ตูนที่ตนสนใจ โดยนักเรียนส่วนใหญ่เกิน
กว่า 50% (51.3% - 57.7%) เคยคิดแต่ยังไม่เคยปฏิบัติ โดยเฉพาะใน ตลกตา มี
นักเรียน 57.7% มีเจตนาเข้าร่วมแต่ยังไม่เคยปฏิบัติจริง ส่วนนักเรียนที่ไม่สนใจเข้าร่วม
กิจกรรมในนิตยสาร เลยนั้น มีอัตราส่วนร้อยมากเป็นอันดับรองมา คือ มีตั้งแต่ 30.0%-37.0%
โดยนักเรียน 37% ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมใน รักยิ้ม อัตราส่วนร้อยของนักเรียนที่ยอมรับ
ว่าเคยรวมกิจกรรมในนิตยสารการ์ตูน มีเป็นส่วนน้อยที่สุด คือ 9.0% - 15.3% เท่านั้น
โดยนิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนไม่ให้ความสนใจ เข้าร่วมกิจกรรมควมมากที่สุด คือ การ์ตูนมหาสนุก
มีนักเรียนสนใจ 15.3%

ตารางที่ 4.15 ทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อความพอใจหลังจาก
อ่านนิยายสารการ์ตูน เป็นอัตราส่วนร้อย

รายชื่อ นิยายสารการ์ตูน	ความพอใจ เมื่ออ่านจบแล้ว			N=300คน รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
การ์ตูนมหาสนุก	7.3	32.7	60.0	100.0
ชัยพฤษการ์ตูน	18.0	37.0	45.0	100.0
คกคา	16.3	36.0	47.7	100.0
เบบี	14.7	35.3	50.0	100.0
เพื่อนการ์ตูน	16.0	38.0	46.0	100.0
เพื่อนรัก	20.7	39.0	40.3	100.0
เขาวชน	20.3	39.3	40.3	100.0
รักยม	24.3	39.3	36.3	100.0
หนุจา	10.0	33.0	57.0	100.0

ความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาหลังจากอ่านนิยายสารการ์ตูน ดังแสดงใน
ตารางที่ 4.15 นี้ ปรากฏว่า การ์ตูนมหาสนุก เป็นเล่มที่นักเรียนจำนวนมากถึง 60% ให
ความพอใจมาก ขณะที่ในส่วนของความพอใจน้อย รักยม เป็นเล่มที่มีอัตราส่วนร้อยสูงส
จากนักเรียน 24.3% ในระดับความพอใจปานกลางนั้น อัตราส่วนร้อยของนิยายสารการ์ตูน
ทั้ง 9 ใ้รับความนิยมจากนักเรียนลดหลั่นกัน คือ นักเรียน 32.7% - 39.3% มีความ
เห็นดังกล่าว

ตารางที่ 4.16 ทรรศนะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อการจัดทัศนศึกษา
 การทัศน เป็น อัตร สนวน รอย

รายชื่อทัศนศึกษาการทัศน	การจัดทัศนศึกษาการทัศน			N=300คน รวม
	จัดทำไม่ค ควรปรับปรุง	จัดทำไดค ปานกลาง	จัดทำไดค มาก	
การทัศนมหาสนุก	7.7	33.7	58.7	100.0
ชัยพฤษการทัศน	11.0	38.3	50.7	100.0
คกตา	12.3	44.0	43.7	100.0
เบบ	10.7	36.0	53.3	100.0
เพชนาการทัศน	13.7	37.7	48.7	100.0
เพชนรัก	14.0	41.7	44.3	100.0
เขาวชน	16.0	37.0	47.0	100.0
รักยม	18.7	43.0	38.3	100.0
หนจา	9.3	35.3	55.3	100.0

นักเรียนชั้นประถมศึกษาให้ความเห็นในด้านการจัดทัศนศึกษาการทัศนในตาราง
 ที่ 4.16 สรุปได้ว่า ในบรรดาทัศนศึกษาการทัศนที่จัดทำไดคมากที่สุด นักเรียน 58.7% เห็นควยกับ
 การทัศนมหาสนุก ที่สุด ขณะที่ในส่วนของทัศนศึกษาการทัศนที่ควรมีการปรับปรุง รักยม
 เป็น เลมที่มีนักเรียนสูงสุด 18.7% ให้ความเห็นในส่วนนี้ ในลักษณะการจัดทำไดคปานกลาง
 อัตร สนวน รอยของนักเรียนที่เห็นควย มีตั้งแต่ 33.7% - 44.0% และเลมที่มีอัตร สนวน รอย
 สูงสุด ไคแก คกตา โดยนักเรียน 44.0% เห็นว่าจัดทำไดคปานกลาง

ตารางที่ 4.17 ทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อประโยชน์ของนิตยสารการ์ตูน เป็นอัตราส่วนร้อย

รายชื่อนิตยสารการ์ตูน	ประโยชน์จากนิตยสารการ์ตูน			N=300 คน รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
การ์ตูนมหาสนุก	7.0	59.3	33.7	100.0
ชัยพฤกษ์การ์ตูน	6.7	44.3	49.0	100.0
ตลกตา	14.7	55.0	30.3	100.0
เบบี	14.0	57.7	28.3	100.0
เพื่อนการ์ตูน	7.7	50.3	42.0	100.0
เพื่อนรัก	6.7	49.3	44.0	100.0
เขาวขน	6.7	48.3	45.0	100.0
รักยิ้ม	17.0	55.0	28.0	100.0
หนูจ๋า	9.7	51.7	38.7	100.0

ในทัศนคติด้านประโยชน์จากนิตยสารการ์ตูน ผู้วิจัยได้กำหนดค่าไว้ 3 ระดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.17 นี้ ปรากฏว่า ประโยชน์จากนิตยสารการ์ตูนที่เป็นระดับปานกลาง นั้น มีนักเรียนแสดงความเห็นตอกกัน เป็นส่วนใหญ่ มีค่าอัตราส่วนร้อยของความเห็นจากนักเรียน ตั้งแต่ 44.3% - 59.3% ส่วนประโยชน์จากนิตยสารการ์ตูนระดับมากนั้น มีนักเรียน 49% แสดงความเห็นใน โดแก่ ชัยพฤกษ์การ์ตูน และในทางตรงกันข้าม นิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนเห็นว่ามีประโยชน์น้อย โดแก่ รักยิ้ม มีนักเรียนสูงสุด 17.0% เห็นกับข้อนี้

ตารางที่ 4.18 ทรรศนะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อการใช้ภาษาของนิตยสารการ์ตูน เป็น อัตราสวนรอย

รายชื่อ นิตยสาร การ์ตูน	ลักษณะการใช้ภาษา			N=300คน รวม
	ภาษายากแก่ การเข้าใจ	ภาษาง่ายแต่บาง ครั้งไม่เข้าใจ	ภาษาง่าย เข้าใจได้ดี	
การ์ตูนมหาสนุก	4.0	23.3	72.7	100.0
ชัยพฤษการ์ตูน	16.7	24.3	59.0	100.0
คกคา	7.7	36.7	55.7	100.0
เบบี	9.0	26.7	64.3	100.0
เพื่อนการ์ตูน	11.0	30.7	58.3	100.0
เพื่อนรัก	12.7	32.3	55.0	100.0
เยาวชน	10.0	27.7	62.3	100.0
รักยิ้ม + หนูจ๋า	12.7	33.3	54.0	100.0
หนูจ๋า	8.3	26.7	65.0	100.0

ตารางที่ 4.18 ว่าด้วยการใช้ภาษาในนิตยสารการ์ตูน ทรรศนะของนักเรียน แสดงออกมาชัดเจนต่อนิตยสารการ์ตูนลำดับที่เห็นว่า มีการใช้ภาษาที่อ่านง่าย เข้าใจ เรื่อง ใดคือ การ์ตูนมหาสนุก ซึ่งมีนักเรียนถึง 72.7% มีความเห็น เช่นนี้ ขณะที่ ชัยพฤษการ์ตูน เป็นเล่มที่นักเรียน 16.7% เห็นว่าภาษายากแก่การเข้าใจ ในการพิจารณา โดยละเอียด จะพบว่า อัตราสวนรอยของความเห็น เกี่ยวกับการใช้ภาษาที่อ่านง่าย เข้าใจ เรื่อง ใดดี มีเกินกว่า 50% ซึ่งหมายความว่านักเรียนส่วนมากอ่านนิตยสารการ์ตูนใด เข้าใจ ดี ส่วนอัตราสวนรอยที่เหลือจากความเห็นว่าการใช้ภาษาของนิตยสารการ์ตูนอ่านง่ายและ เข้าใจ เรื่อง ใดดีนั้น ถูกจัดเข้าเป็นระดับการใช้ภาษาปานกลาง คือ ภาษาง่าย แต่บาง ครั้งไม่เข้าใจ เรื่อง เทาที่ควร ซึ่ง อัตราสวนรอยของความคิดระดับปานกลางนี้อยู่ในช่วง 23.3% - 36.7%

ตารางที่ 4.19 ทรรศนะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อการใช้จ่ายของนิตยสารการ์ตูน เป็นอัตราส่วนร้อย

รายชื่อ นิตยสารการ์ตูน	ลักษณะการใช้จ่าย			N= 300 คน รวม
	ไม่สุภาพมีค่าหยาบ คายมาก	บางครั้งมีค่าหยาบ คายเล็กน้อย	สุภาพไม่มีค่า หยาบคาย	
การ์ตูนมหาสนุก	5.7	56.0	38.3	100.0
ชัยพฤกษ์การ์ตูน	8.7	43.7	47.7	100.0
คกคา	8.3	48.0	43.7	100.0
เบบี	7.0	51.0	42.0	100.0
เพื่อนการ์ตูน	7.3	43.0	49.7	100.0
เพื่อนรัก	9.7	44.3	46.0	100.0
เยาวชน	3.7	48.7	47.7	100.0
รักยิ้ม + หนูจ๋า	12.0	54.0	34.0	100.0
หนูจ๋า	9.7	57.0	33.3	100.0

ตารางที่ 4.19 นี้ เป็นส่วนต่อเนื่องของตารางที่ 4.18 เพื่อเป็นการทดสอบทรรศนะของนักเรียนให้ชัดเจนขึ้นในด้านการใช้ภาษาและคำในนิตยสารการ์ตูน และจากตารางที่ 4.19 นี้ นิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนเห็นว่า ใช้จ่ายสุภาพไม่มีค่าหยาบคายมาก ได้แก่ เพื่อนการ์ตูน มีนักเรียน 49.7% ซึ่งเป็นอัตราส่วนร้อยสูงสุดเห็นด้วยในลักษณะนี้ ส่วนนิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนเห็นว่า บางครั้งมีค่าหยาบคายเล็กน้อย ควบอัตราความเห็นสูงสุด คือ 57.0% ได้แก่ หนูจ๋า และ สคหาย ซึ่งเป็นลักษณะของนิตยสารการ์ตูนที่ใช้จ่ายไม่สุภาพ มีค่าหยาบคายมาก ได้แก่ รักยิ้ม มีนักเรียน 12.0% เห็นต้องด้วย เป็นที่น่าสังเกตว่าอัตราส่วนร้อยของชนิดที่มากที่สุด แม้อัตราสูงสุดเป็นเพียง 12.0% เท่านั้น ลักษณะเช่นนี้ ทำให้เห็นว่านิตยสารการ์ตูนต่างพากันระมัดระวังการใช้จ่ายในนิตยสารของตนพอสมควร

ตอนที่ 5

ความสนใจของกลุ่มตัวอย่างประชากรทัศนัยสารการศึ

ตารางที่ 5.1 ข้อควรแก้ไขในทัศนัยสารการศึในคานต่าง ๆ เป็นอัครา
สวณรอย

ลักษณะที่ควรแก้ไข ในทัศนัยสาร	ข้อควรแก้ไขอันดับ 1		ข้อควรแก้ไขอันดับ 2		ข้อควรแก้ไขอันดับ 3	
	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ
การวาครูปการศึ	42	14.0	42	14.0	26	8.7
จำนวนคอดลมัน	34	11.3	28	9.3	41	13.7
ราคา	21	7.0	14	4.7	7	2.3
การศึชวชน	16	5.3	18	6.0	35	11.7
การใชภษา	20	6.7	31	10.3	24	8.0
ไมคอบ	167	55.7	167	55.7	167	55.7
รวม	300	100.0	300	100.0	300	100.0

ในการศึษาข้อควรแก้ไขในทัศนัยสารการศึนี้ โคพิจารณาจากความคึเห็นของ
นักรเรียนชั้นประถมปีที่ 6 เทานั้น เนื่องจกนักรเรียนชั้นประถมปีที่ 3 เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร
ที่ยังไมสามารถแสดงความคึเห็นโคชคึเจน คังนั้นจำนวน 167 คน หรือ 55.7% ในตาราง
นี้ที่ไมคอบ คึอ จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรนักรเรียนชั้นประถมปีที่ 3 และนักรเรียนชั้นประถม
ปีที่ 6 ที่ไมคอบรวมกันอย

จกตารางที่ 5.1 นี้แบ่งเป็นข้อควรแก้ไขในอันดับ 1, 2, 3 สามารถพิจารณา
ทรศึนะของนักรเรียนโควา มีคึความเห็นวากการวาครูปการศึควรมีการแก้ไขมากกวาคานอื่น
โคยข้อควรแก้ไขเก็ยวกับรภพไฟหสวชชน ชคึเจนชชน และเป็นภพสึนั้น นักรเรียนจำนวนสงสคึ
เห็นตรงกัน ทั้งในอันดับที่ 1 และที่ 2 คึวอัคราสวณรอย 14.0 (หรือ 42 คน) สวณคาน
ราคานั้น เป็นข้อควรแก้ไขที่นักรเรียนเห็นคึวยในอันดับที่ 2 และ 3 นอยที่สุด คึอ ในอันดับที่ 2
มีนักรเรียนเพียง 14 คน (4.7%) และอันดับที่ 3 เพียง 7 คน (2.3%) เทานั้น การแก้ไข
ในเรื่องการศึชวชน เป็นอึกลักษณะหนึ่งที่นักรเรียนเห็นคึวยนอย คึอ เห็นคึวยเป็นอันดับที่ 1
มี 16 คน (5.3%) เทานั้น

ตารางที่ 5.2 นิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาชอบมากที่สุด

รายชื่อนิตยสารการ์ตูน	จำนวน	ร้อยละ
การ์ตูนมหาสนุก	49	16.3
ชัยพฤษการ์ตูน	57	19.0
ตุ๊กตา	23	7.7
เบบี	36	12.0
เพื่อนการ์ตูน	27	9.0
เพื่อนรัก	18	6.0
เยาวชน	33	11.0
รักยม	6	2.0
หนูจ๋า	35	11.7
ไม่ตอบ	16	5.3
รวม	300	100.0

เมื่ออ่านนิตยสารการ์ตูนจบเล่มแล้ว เล่มที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างประชากรชอบมากที่สุด คือ ชัยพฤษการ์ตูน มีนักเรียน 57 คน หรือ 19.0% ชอบมากที่สุด และ รักยม เป็นนิตยสารการ์ตูนที่นักเรียนจำนวนน้อยที่สุด 6 คน หรือ 2.0% ชอบอ่าน

ตารางที่ 5.2 นี้มีความสัมพันธ์กับตารางที่ 3.2 กล่าวคือ ความสนใจของกลุ่มตัวอย่างประชากรต่อนิตยสารการ์ตูนจากประสบการณ์เกมและเมื่อนักเรียนทำแบบสอบถามชุดนี้แล้ว ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันโดยในตารางที่ 3.2 นั้น นักเรียนให้ความสนใจกับ การ์ตูนมหาสนุก เป็นอันดับสูงสุด แต่เมื่อนักเรียนตอบแบบสอบถามสำหรับตารางที่ 5.2 นักเรียนลงความเห็นว่า ชัยพฤษการ์ตูน เป็นเล่มที่ชอบมากที่สุด

ตารางที่ 5.3 เหตุผลที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาชอบนิยายสารการ์ตูนมากที่สุด

เหตุผลที่ทำให้ นักเรียนชอบนิยายสารการ์ตูนมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
มีเนื้อหาสาระ เป็นประโยชน์	73	24.3
ใช้คำพูดสภาพ รูปการ์ตูนสวยงาม ชักใจนึก	68	22.7
การ์ตูนตลก เฟลิกเฟลิน อานสนุก เข้าใจง่าย	79	26.3
ในเล่มมีคอลัมน์ต่าง ๆ มาก	64	21.3
ไม่ตอบ	16	5.3
รวม	300	100.0

เหตุผลที่ทำให้ นักเรียนชอบนิยายสารการ์ตูนมากที่สุด เป็นเพราะในเล่มมีการ์ตูนตลก เฟลิกเฟลิน อานสนุก เข้าใจง่าย มากที่สุด โดยมีนักเรียน 79 คน (26.3%) ชอบ เพราะเหตุนี้ ส่วนขอที่ว่าในเล่มมีคอลัมน์ต่าง ๆ มากนั้น เป็นเหตุผลที่นักเรียนเลือกตอบน้อยที่สุด คือ มีเพียง 64 คน หรือ 21.3% เท่านั้น ตารางที่ 5.3 นี้ เห็นได้ชัดถึงเหตุผลการอ่านนิยายสารการ์ตูนของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาว่าเป็นไปเพื่อความบันเทิง เป็นสำคัญ

จากตารางที่ 5.2 ซึ่งแสดงถึงรายชื่อนิยายสารการ์ตูนที่นักเรียนชอบมากที่สุด ได้แก่ ชัยพฤษการ์ตูน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใ้ชื่อนิยายสารการ์ตูนนี้เป็นตัวแทนมาทำการศึกษาวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพศ และชั้นเรียน ต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในนิยายสารการ์ตูนต่าง ๆ ดังแสดงในตารางตามลำดับต่อไปนี้

- ก. ตารางที่ 6.1-6.6 เป็นความสัมพันธ์ระหว่างชั้นเรียนต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในนิยายสารการ์ตูนต่าง ๆ
- ข. ตารางที่ 6.7-6.12 เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในนิยายสารการ์ตูนต่าง ๆ

ตอนที่ 6   ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นและเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อความพอใจ
ในนิตยสารการ์ตูนกานตาง ๆ

เพื่อให้ไขข้อสงสัยที่จะเป็นตัวแทนหรือนัยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างประชากรในค่า
รูปเล่ม วิจัยไขข้อสงสัยจากแบบสอบถามข้อที่ 1 และ 2 (หรือจากตารางที่ 4.1 และ 4.2)
จากนั้นนำค่าเฉลี่ยของน้ำหนักค่าตอบมาจัดลำดับใหม่เพื่อให้เป็น 2 ระดับ คือ น้อยและมาก
ทั้งตารางข้างล่าง (6.1) ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักค่าตอบที่จัดลำดับใหม่จะเป็นดังนี้

ในข้อที่คะแนนเต็ม 3	ระดับน้อย	ไต่แก ค่าเฉลี่ย 1-2	ระดับมาก	ไต่แก ค่าเฉลี่ย 3
" 6	"	" 1-3	"	" 4-6
" 9	"	" 3-5	"	" 6-9
" 18	"	" 5-9	"	" 10-18

ตารางที่ 6.1 ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นเรียนต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ในค่ารูปเล่มของนิตยสารการ์ตูน

ชั้นเรียน	ความพอใจในรูปเล่มของนิตยสารการ์ตูน				ค่าสถิติ
	น้อย		มาก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	102	52.8	49	45.8	$\chi^2 = 1.10$ $df = 1$
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	91	47.2	58		
รวม	193	100.0	107	100.0	$P > 0.01$

จากตารางที่ 6.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง
ประชากรที่แสดงความพอใจในรูปเล่มนิตยสารการ์ตูนต่างกันทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ไม่มีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับ 0.01) ทำให้กล่าวได้ว่า ชั้นเรียนไม่มีความ
สัมพันธ์ต่อความพอใจในรูปเล่มของนิตยสารการ์ตูน

ตารางที่ 6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นเรียนกับความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านิยสารการศึญ

ชั้นเรียน	ความพอใจในราคาของนิตยสารการศึญ				ค่าสถิติ
	น้อย		มาก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	102	50.5	49	50.0	$\chi^2 = 0.00$
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	100	49.5	49	50.0	df = 1
รวม	202	100.0	98	100.0	P > 0.01

การทดสอบความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านิยสารการศึญโดยใช้ข้อมูลพื้นฐานจากแบบสอบถามข้อที่ 3 และ 4 (ตารางที่ 4.3 และ 4.4) และจากผลการทดสอบความแตกต่างของนักเรียนที่มีความพอใจในราคาของนิตยสารการศึญต่างกัน 2 กลุ่ม ดังในตารางที่ 6.2 นี้ ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับ 0.01) ซึ่งแสดงว่า ชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพอใจในราคาของนิตยสารการศึญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.3 ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นเรียนต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านภาพการค้นของนิตยสารการ์ตูน

ชั้นเรียน	ความพอใจในภาพการ์ตูนของนิตยสารการ์ตูน				ค่าสถิติ
	น้อย		มาก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	17	48.6	134	50.6	$\chi^2 = 0.00$ $df = 1$
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	18	51.4	131	49.4	
รวม	25	100.0	265	100.0	$p > 0.01$

ความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านภาพการ์ตูน ใช้ข้อมูลทดสอบจากข้อมูลพื้นฐานในแบบสอบถามข้อ 5-9 (ตารางที่ 4.5 - 4.9) และจากผลการทดสอบความแตกต่างของกลุ่มนักเรียนที่มีความพอใจในภาพการ์ตูนของนิตยสารการ์ตูนไม่เท่ากัน 2 กลุ่ม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับ 0.01) ระหว่างกลุ่มทั้ง 2 ซึ่งแสดงว่า ชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพอใจในภาพการ์ตูนของนิตยสารการ์ตูน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.4 ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นเรียนต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในคานคอดมันของนิตยสารการ์ตูน

ชั้นเรียน	ความพอใจในคอดมันของนิตยสารการ์ตูน				ค่าสถิติ
	น้อย		มาก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	28	45.2	123	51.7	$\chi^2 = 0.59$
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	34	54.8	115	48.3	df = 1
รวม	62	100.0	238	100.0	$p > 0.01$

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างชั้นเรียนต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในคานคอดมัน ใช้ข้อมูลเบื้องต้นจากแบบสอบถามข้อ 10-16 (ตารางที่ 4.10 - 4.16) ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความพอใจคอดมันในนิตยสารการ์ตูน น้อยและมาก ดังในตารางที่ 6.4 นี้ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับ 0.01) ระหว่างกลุ่มทั้ง 2 ซึ่งแสดงว่า ชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในคานคอดมันของนิตยสารการ์ตูน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.5 ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นเรียนต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในด้านการใช้ภาษาของนิตยสารการ์ตูน

ชั้นเรียน	ความพอใจในด้านการใช้ภาษาของนิตยสารการ์ตูน				ค่าสถิติ
	น้อย		มาก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	24	70.6	127	47.7	$\chi^2 = 5.41$ df = 1
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	10	29.4	139	52.3	
รวม	34	100.0	266	100.0	P > 0.01

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างชั้นเรียนต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในด้านการใช้ภาษาของนิตยสารการ์ตูน ใช้ข้อมูลเบื้องต้นจากแบบสอบถามข้อ 18-19 (ตารางที่ 4.18 - 4.19) และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความพอใจต่อการใช้ภาษาของนิตยสารการ์ตูน ในระดับที่ไม่เท่ากันในตารางที่ 6.5 นี้ พบว่าความถี่ของกลุ่มทั้ง 2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับ 0.01) ซึ่งหมายความว่า ชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในด้านการใช้ภาษาของนิตยสารการ์ตูน

ตารางที่ 6.6 ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นเรียนต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านโยบายของนิตยสารการ์ตูน

ชั้นเรียน	ความพอใจในค่านโยบายของนิตยสารการ์ตูน				สถิติ
	น้อย		มาก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	78	51.0	73	49.7	$\chi^2 = 0.01$ $df = 1$
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	75	49.0	74	50.3	
รวม	153	100.0	147	100.0	$P > 0.01$

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างชั้นเรียนต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านโยบายของนิตยสารการ์ตูน ในตารางที่ 6.6 นี้ ใช้ข้อมูลพื้นฐานจากแบบสอบถามข้อ 17 (ตารางที่ 4.17) และไต่ผลจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างความถี่ของกลุ่มนักเรียนที่พอใจมากและน้อยว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับ 0.01) ซึ่งหมายความว่า ชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านโยบายของนิตยสารการ์ตูน

ตารางที่ 6.7 ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในคานรูปเล่มของนิตยสารการ์ตูน

เพศ	ความพอใจในคานรูปเล่มของนิตยสารการ์ตูน				ค่าสถิติ
	น้อย		มาก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียนหญิง	87	45.1	58	54.2	$\chi^2 = 1.94$ $df = 1$
นักเรียนหญิง	106	54.9	49	45.8	
รวม	193	100.0	107	100.0	$P > 0.01$

เพื่อให้ได้ข้อมูล เพื่อการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง เพศต่อความพอใจในคานรูปเล่มนิตยสารการ์ตูน ได้กระทำในทำนองเดียวกับตาราง 6.1 และผลจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนหญิง-ชาย ที่ระดับความพอใจต่างกัน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ระหว่าง เพศ และความพอใจในคานรูปเล่มนี้ ซึ่งหมายความว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในคานรูปเล่มของนิตยสารการ์ตูน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.8 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในคานราคาของนิตยสารการ์ตูน

เพศ	ความพอใจในคานราคาของนิตยสารการ์ตูน				ค่าสถิติ
	น้อย		มาก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียนหญิง	98	48.5	47	48.0	$\chi^2 = 0.00$ $df = 1$
นักเรียนชาย	104	51.5	51	52.0	
รวม	202	100.0	98	100.0	$P > 0.01$

ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในคานราคาของนิตยสารการ์ตูนของตารางที่ 6.8 นี้ ได้กระทำในทำนองเดียวกับตารางที่ 6.2 และผลการทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปรเพศที่มีระดับความพอใจในราคานิตยสารการ์ตูนไม่เท่ากัน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับ 0.01) ทำให้กล่าวได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในคานราคาของนิตยสารการ์ตูน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.9 ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านภาพการศุนของนิตยสารการ์ตูน

เพศ	ความพอใจในค่านภาพการศุนของนิตยสารการ์ตูน				ค่าสถิติ
	น้อย		มาก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียนหญิง	16	45.7	129	48.7	$\chi^2 = 0.02$ df = 1
นักเรียนชาย	19	54.3	136	51.3	
รวม	35	100.0	265	100.0	P > 0.01

ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง เพศต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านภาพการศุนของนิตยสารการ์ตูนในตารางที่ 6.9 นี้ กระทำในทำนองเดียวกับตารางที่ 6.3 และจากผลการทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปร เพศที่มีระดับความพอใจในภาพการศุนไม่เท่ากันนี้ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับ 0.01) ระหว่างกลุ่มทั้ง 2 ทำให้กล่าวได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านภาพการศุนของนิตยสารการ์ตูน.

ตารางที่ 6.10 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านอคอดมันของนิตยสารการ์ตูน

เพศ	ความพอใจในค่านอคอดมันของนิตยสารการ์ตูน				ค่าสถิติ
	น้อย		มาก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียนหญิง	30	48.4	115	48.3	$\chi^2 = 0.01$ $df = 1$
นักเรียนชาย	32	51.6	123	51.7	
รวม	62	100.0	238	100.0	$P > 0.01$

ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านอคอดมันของนิตยสารการ์ตูน กระทำในทำนองเดียวกับตารางที่ 6.4 และจากผลการทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปร เพศที่มีระดับความพอใจในค่านอคอดมันไม่เท่ากัน ในตารางที่ 6.10 นี้ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับ 0.01) ระหว่างกลุ่มเหล่านั้น ซึ่งทำให้กล่าวได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านอคอดมันของนิตยสารการ์ตูน

ตารางที่ 6.11 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านการไ้ภาษาของนิตยสารการ์ตูน

เพศ	ความพอใจในค่านการไ้ภาษาของนิตยสารการ์ตูน				ค่าสถิติ
	น้อย		มาก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียนหญิง	19	55.9	126	47.4	$\chi^2 = 0.56$ $df = 1$
นักเรียนชาย	15	44.1	140	52.6	
รวม	34	100.0	266	100.0	$P > 0.01$

ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านการไ้ภาษาของนิตยสารการ์ตูน กระทำเช่นเดียวกับในตารางที่ 6.5 และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปร เพศที่มีระดับความพอใจในค่านการไ้ภาษาไม่เท่ากัน ดังในตารางที่ 6.11 แสดงไว้ พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับ 0.01) ระหว่างกลุ่มเหล่านั้น ซึ่งทำให้กล่าวได้ว่า ตัวแปร เพศไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านการไ้ภาษาของนิตยสารการ์ตูน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.12 ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านโยบายของนิตยสารการ์ตูน

เพศ	ความพอใจในค่านโยบายของนิตยสารการ์ตูน				ค่าสถิติ
	น้อย		มาก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียนหญิง	76	49.7	69	46.9	$\chi^2 = 0.12$ df = 1
นักเรียนชาย	77	50.3	78	53.1	
รวม	153	100.0	147	100.0	P > 0.01

ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง เพศต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านโยบายของนิตยสารการ์ตูน กระทำในทำนองเดียวกับตารางที่ 6.6 และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปร เพศที่มีระดับความพอใจในค่านโยบายของนิตยสารการ์ตูนไม่เท่ากัน ดังแสดงในตารางนี้ 6.12 นี้ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับ 0.01) ระหว่างกลุ่มเหล่านั้น ซึ่งทำให้กล่าวได้ว่า ตัวแปร เพศ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในค่านโยบายของนิตยสารการ์ตูน